

č. 13.005.

Živnostenské právo: Ohrožené existenční schopnosti majitele kominické koncese, postiženého novým rozdělením vymetacího okresu, může mít za okolností za následek též závady s hlediska požární policie.

(Nález z 13. října 1937 č. 1141/35-5.)

V ě c: Marie K. ve Vranově n. T. proti rozh. min. obchodu v Praze z 13. října 1934 o vymetacím obvodu kominickém.

V ý r o k: Stížnost se zamítá.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání Eugena K., kominického mistra ve Vranově n. T., z výměru zem. úřadu v Bratislavě z 19. září 1932, jímž byly zřízeny v politickém okrese vranovském pro výkon kominické živnosti dva vymetací obvody.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podává Marie K., vdova po jmenovaném odvolateli jako nynější majitelka koncese, a namítá v podstatě, že vymetací obvod jí nyní přidělený je příliš malý, což jednak má za následek po stránce požárně-policejní, že nemůže vzít na sebe zodpovědnost za zachování předpisů požárně-bezpečnostních, jednak znamená to pro ni nenahraditelnou škodu z ohledů existenčních. Dovožujíc pak, že oba tyto důsledky spolu souvisejí, vytýká, že jednak zůstalo provedené řízení neúplným, poněvadž nebyl správně zjištěn počet komínů, které v obvodě jí přiděleném podléhají vymetací povinnosti, jednak, že názor žal. úřadu o postačitelnosti obvodu jí přiděleného je v odporu se směrnicemi obsaženými ve výnosu min. obchodu z 24. září 1925 č. 30.865/25.

K těmto vývodům stížnosti dlužno předem zdůrazniti, že podle ustálené judikatury tohoto soudu — srov. na př. Boh. A 6959/27 — předpokladem pro řízení nebo změnu vymetacích obvodů kominických je jedině zřetel na požární policii a že proto majitelům koncesí kominických nepřísluší právní nárok na to, aby novým ohraničením nebyla ohrožena jejich existenční schopnost. Jest ovšem možné, že ohrožení existenční schopnosti dotčeného majitele kominické koncese bude mít za okolností za následek též závady s hlediska požárně-policejního, leč na tuto souvislost musí majitel koncese, chce-li se proti ohraničení vymetacích obvodů účinně brániti, poukázati již během řízení správního, tedy nejpozději v instančním odvolání, a musí tedy namítati, že není splněna zákonná podmínka pro zamýšlenou změnu vymetacích obvodů, t. j. potřeba s hlediska ohledů požárně-policejních. Učiní-li tak teprve ve stížnosti podané k nss, nemůže tento soud k námitce takové přihlížeti, poněvadž mu v tom brání předpisy §§ 5 a 6 zákona o nss č. 164/1937 Sb.

V daném případě manžel st-čln vytýkal sice již ve svém instančním odvolání, že nebyl řádně zjištěn počet komínů, podléhajících vymetací povinnosti, a že nebylo dbáno směrnic cit. min. výnosu z r. 1925. Výtky ty však uplatňoval výhradně v rámci námitky, že rozdělením vymetacího okresu byla by jeho existence vážně poškozena, aniž se slovem

zmínil o tom, že následkem toho požárně-policejní ohledy nového rozhraničení nevyžadují. Namítal sice také, že z důvodů požární policie není příčiny, aby se dosavadní vymetací okres rozdělil, leč tuto výtku opíral zase výhradně o to, že od té doby, co je kominický okres pod jeho vedením, nevznikl zde ani jeden požár od komínů jeho dozoru svěřených.

Pokud tedy st-lka ve stížnosti k tomuto soudu podané namítá, že novým rozhraničením bude na své existenci ohrožena, jsou její námítky v této formulaci podle toho, co bylo řečeno již shora, bezdůvodné. Pokud však teprve v této stížnosti ze svého tvrzeného existenčního ohrožení dovozuje nedostatek požárně-policejních ohledů a pokud v rámci této námítky vytýká neúplnost řízení a nesprávné právní posuzování, je stížnost její nepřijatelná podle §§ 5 a 6 zákona o nss č. 164/1937 Sb.

Č. 13.006.

Policejní věci: Podstatným znakem trestné činnosti podle § 2 odst. 1 bodu 4 vlád. nař. č. 27/1934 Sb. je subjektivní úmysl pachatelův, aby ceny předmětů (úkonů) nutné potřeby byly bezdůvodně zvýšeny; činnost zmíněná v bodě 6 musí být způsobilá zvýšiti ceny bez zřetele k pachatelovu úmyslu již svou objektivní povahou.

(Nález z 13. října 1937 č. 14.701/37.)

Věc: Martin Sch. v Užhorodě proti rozh. zem. úřadu v Užhorodě z 26. května 1934 o přestupku bezdůvodného zdražování.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

Důvody: Rozsudkem policejního ředitelství v Užhorodě z 23. dubna 1934 byl st-l uznán vinným, že jako obchodní zástupce mlýna ve Středě nad Bodrogem 11. února 1934 Heřmanu D. v Užhorodě doporučil, aby nakoupil mouku, že cena její bude stoupati a proto se dá na ní slušně vydělati, ihned mu nabídl mouku z mlýna, který zastupuje, přijal od něho objednávku, jakož i zálohu na objednanou mouku 5000 Kč a 16. února 1934 mu objednanou mouku dodal, čímž se dopustil pletich směřujících k bezdůvodnému zdražování mouky a spáchal přestupek § 2 odst. 4 a 6 vlád. nař. č. 27/1934 Sb. Byl proto odsouzen k zaplacení peněžité pokuty v částce 1.000 Kč, v případě nedobytnosti její k trestu uzamčení na 4 dny.

Proti rozsudku vznesl st-l odvolání, jímž uplatňoval jednak, že se nedopustil žádného trestného činu, i kdyby byla pravdou, z čeho jej viní rozsudek, jednak vytýkal, že skutková podstata neodpovídá skutečnosti. Toto odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

Rozhoduje o stížnosti vznesené do tohoto rozhodnutí, řídil se nss těmito úvahami:

Podle znění nař. rozhodnutí převzal žal. úřad odsuzující výrok I. instance za svůj i s důvody v něm uvedenými a uznal tedy shodně s touto stolicí st-le vinným přestupkem § 2 odst. 1 bodu 4. a 6. vlád.